

Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych w związku z ogólnymi zasadami dobrej administracji i ochrony uzasadnionych oczekiwań ze względu na naruszenie prawa oraz popełnienie oczywistego błędu w ocenie wskutek stwierdzenia, że powołanie się przez Izbę Odwoławczą na art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽²⁾ w pkt 33 decyzji stanowi jedynie błąd formalny, który nie miał decydującego przełożenia na rozstrzygnięcie sporu, oraz że na użytek oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd nie ma potrzeby uwzględniania orzecznictwa sądów krajowych na temat wcześniejszych międzynarodowych rejestracji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 3, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2015, L 7, s. 5.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2016, L 79, s. 44; Dz.U. 2016, L 261, s. 10).

Odwołanie wniesione w dniu 24 października 2017 r. od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 27 września 2017 r. w sprawie T-558/17, Valkov / Europejski Trybunał Praw Człowieka i Sąd Najwyższy Republiki Bułgarii

(Sprawa C-701/17 P)

(2018/C 142/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Vassil Monev Valkov (przedstawiciel: K. Mladenova, адвокат)

Druga strona postępowania: Europejski Trybunał Praw Człowieka, Sąd Najwyższy Republiki Bułgarii

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziesiąta izba) stwierdził niedopuszczalność odwołania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 3 stycznia 2018 r. – Modesto Jardón Lama / Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social

(Sprawa C-7/18)

(2018/C 142/29)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Modesto Jardón Lama.

Strona pozwana: Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 48 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu krajowego, który wymaga w celu skorzystania z wcześniejszej emerytury, by kwota należnej emerytury była wyższa od minimalnej emerytury, która przysługiwałaby zainteresowanemu na podstawie prawa krajowego, przy czym pojęcie „emerytury należnej” interpretowane jest jako emerytura faktycznie wypłacana tylko we właściwym państwie członkowskim (w tym przypadku w Hiszpanii), bez uwzględnienia faktycznie przysługującej emerytury, którą zainteresowany może otrzymywać z tytułu innego świadczenia takiego samego rodzaju w innym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich?